

„Urmează-Mă!”

Mersul pe urmele lui Isus

Roger Liebi

© R. Liebi/SoundWords, Online începând de la: 31.10.2018, Actualizat: 31.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Mersul pe urmele lui Isus

În Noul Testament sunt unsprezece locuri, care vorbesc despre faptul că Domnul Isus cu poruncă directă și personală „Urmează-Mă!” a chemat diferiți oameni la ucenicie consecventă. Sunt următoarele versete: Matei 8.22; 9.9; 19.21; Marcu 2.14; 8.34; 10.21; Luca 5.27; 9.59; 18.22; Ioan 1.43 și Ioan 21.19.

Pentru oamenii din timpul acela solicitarea „urmează-mă!” era ceva intim. În vorbirea obișnuită din timpul acela în Israel era o vorbire curentă. Cu acest strigăt – în ebraică „*lech acharaj!*” – rabinii (= cărturarii iudei) chemau pe tineri la studiul scrierilor sfinte în școala lor. Astfel rabinii aveau fiecare „ucenicii” proprii. (Cuvântul tradus în Noul Testament cu „ucenic” înseamnă de altfel în principiu „elev” sau „student”).

Însă, atenție: rabinii nu se considerau ca simpli transmițători de cunoștințe în sensul în care probabil astăzi se văd majoritatea învățătorilor din societatea noastră. Nu, ei voiau efectiv să fie modele morale, care trebuiau să fie imitați de studenții lor. Ei mergeau înainte, studenții îi urmau.

Domnul Isus, Rabinul din Galileea, aștepta de la ucenicii Lui ca ei să învețe de la El să înțeleagă bine Cuvântul lui Dumnezeu. Ce înseamnă pentru tine astăzi „studiul biblic”? Faci tu studiu biblic alături de citirea zilnică a Cuvântului lui Dumnezeu? Te consideri tu un elev al Domnului Isus? Înveți tu de la El?

Domnul Isus nu dorește ca noi numai să ne umplem capul cu realități și adevăruri din Biblie. El dorește ca noi să trăim în ele, prin aceea că mergem pe urmele Lui și în felul acesta imităm exemplul Lui (1 Petru 2.21).

De aceea între „capul” și „picioarele” unui ucenic trebuie să existe o relație corectă. Dacă capul devine tot mai mare prin multă știință și picioarele rămân constante în mărimea lor, devine periculos. Centrul de greutate fizic al corpului se deplasează tot mai mult în sus – și deodată se ajunge la o răsturnare fatală! Ucenicia în școala Domnului Isus este însă o chestiune unitară: dragostea pentru Cuvântul lui Dumnezeu și dorința mare de a trăi zilnic cu credincioșie învățătura Domnului prin puterea lui Dumnezeu.

Este un privilegiu nespus de mare să fi în școala celui mai mare Rabin dintre toți rabinii! Să ne gândim: Domnul Isus nu este un om oarecare. El este Dumnezeu veșnic, care „a venit în carne”! Despre El este valabilă afirmația din cartea Iov: „Iată, Dumnezeu este înălțat în puterea Sa; cine învață pe alții ca El?” (Iov 36.22). De aceea trebuie să se spună: Domnul Isus nu este un rabin între rabinii. El este Învățătorul! Aceasta devine clar și din Matei 23.8; „dar voi să nu fiți numiți Rabi; pentru că unul singur este Învățătorul vostru; și voi toți sunteți frați.” Te bucuri tu să ai privilegiul să înveți *de la El?* (Matei 11.29.30)

Tradus de la: [Folge mir nach](#)

Titlul original: „Und nochmals: Folge mir nach“
din *Folge mir nach*, 1/1994, pag. 31

